

Boven: vier deelnemers met begeleiders. Rechts en onder: Harry Luneman zweeft vier minuten samen met parachutist Henk Post boven de polder van Rhoon en maakt een veilige landing. Lunemans grootste wens is in vervulling gegaan. FOTO'S ALEX VAN HEEL

‘Zelf sturen is geweldig’

ANOUK MENTINK

ROTTERDAM • Harry Luneman (51) zit ontspannen in het zonnetje op het terras van Skydive Rotterdam. Nog wel, want even later maakt hij samen met instructeur Henk Post een echte parachutesprong. De Hagenaar is een van de gelukkigen die mee mag doen aan ‘Tussen Hemel en Aarde’, een evenement van stichting Buddies dat gisteren werd gehouden. Mede-oprichtster Ans van de Moosdijk laat ter nagedachtenis aan haar man Louis de wens van ernstig zieke mensen in vervulling gaan; parachutespringen. De sport waarbij Louis en Ans elkaar hebben leren kennen. Naast de mensen die via de stichting een sprong wagen, springen de leden

van Skydive Rotterdam die dag ter ere van Louis. Luneman heeft geluk dat hij in de vroege groep zit. De middagploeg moet de sprong een week verplaatsen vanwege verslechterde weersomstandigheden, zo blijkt later. Twee jaar geleden kreeg de Hagenaar bovenop zijn spierziekte HMSN een herseninfarct. Daar is hij goed vanaf gekomen, want ‘hij leeft en is niet verlamd’. ‘Na mijn infarct heb ik besloten alles uit mijn leven te halen wat er in zit,’ zegt Luneman. ‘Het kan zomaar voorbij zijn. Daarom heb ik een verlanglijst gemaakt. Parachutespringen stond onderaan, omdat ik dacht dat ik zo’n sprong niet kon maken met mijn lichamelijke gesteldheid.’

Toch kon dat wel. Sophia Revalidatie, het centrum waar hij een paar maanden verbleef, wees hem op het evenement van stichting Buddies. Luneman schreef zich vorig jaar in. ‘Die editie zat vol, maar opeens kreeg ik vorige week een mail van Ans of ik nog steeds wilde. Ja! Het boeit mij enorm. Normaal kijk je in een vliegtuig door van die ellendige raampjes naar buiten, nu spring je er gewoon uit.’ Spannend vindt de Hagenaar het wel, maar echte angst heeft hij niet. ‘Ik kan gewoon niet wachten tot die deuren opengaan.’ Luneman laat zich ondertussen in een speciaal pak hijsen. Stevig ingesnoerd volgt hij samen met de andere deelnemers de instructies.

‘Als ik je een tikje op je schouders geef, doe je je handen omhoog,’ zegt parachutist Henk Post, die de tandemsprong met hem maakt. Daarna is het zover, Luneman gaat het vliegtuig in. Om even later op drie kilometer hoogte een vrije val van 30 seconden te maken. Vier minuten lang zweeft hij aan een parachute samen met Post boven de weilanden. Doolukkig is hij als hij neerstrijkt op vaste bodem - en emotioneel. ‘Ik heb hier geen woorden voor, zo prachtig dit is. Zelf sturen was geweldig.’ Even vond hij het eng, toen hij in de deuropening zat. ‘Maar echt, ik zou het zo weer doen. Ik ben zo ontzettend dankbaar dat ik dit mag meemaken.’